

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8549/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Емир Фетаховић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., одговорног уредника медија „Блиц“ и Издавачког друштва „Ringer Axel Springer“ д.о.о са седиштем у Београду, издавача медија „Блиц“, чији је заједнички пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради утврђења повреде права на приватност и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 273/21 од 07.09.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 273/21 од 07.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда Београду ГжЗ 273/21 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 145/20 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено је да је првотужени ББ из ..., као одговорни уредник медија „Блиц“, објављивањем фотографских записа лика и информација из приватног живота тужиоца у медију „Блиц“ објављеном на интернет страници www.blic.rs, повредио право на приватност. Ставом другим изреке обавезан је првотужени, као одговорни уредник медија „Блиц“ да уклони фотографске записе лика тужиоца и информације из приватног живота тужиоца и то информације о тужиочевом имену и презимену, имену оца, брачном статусу тужиоца, броју деце, годинама старости и пословима којима се бави на интернет страници www.blic.rs. Ставом трећим изреке збрањено је првотуженом да поново објави информације из приватног живота тужиоца и то информације о тужиочевом имену и презимену, имену оца, брачном статусу тужиоца, броју деце, годинама старости и пословима којима се бави, као и објављивање графичког записа лика тужиоца у медију Блиц који се објављује на интернет страници www.blic.rs. Ставом четвртим изреке обавезан је првотужени да уколико поступи противно обавези из става другог или противно забрани из става трећег изреке пресуде, тужиоцу на име судских пенала исплати износ

од 40.000,00 динара у року од 5 дана од дана доспелости обавезе из става другог изреке, односно у року од 5 дана од дана поступања противно обавези из става трећег изреке. Ставом петим изреке део захтева за исплату износа од 360.000,00 динара на име судских пенала, одбијен је као неоснован. Ставом шестим изреке обавезани су првотужени, као одговорни уредник медија „Блиц“ и друготужени Издавачко друштво „Ringer Axel Springer“ д.о.о са седиштем у Београду да тужиоцу на име нематеријалне штете због претрпљеног душевног бола изазваног повредом права на приватност солидарно исплате износ од 80.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 19.05.2021. године, до исплате. Ставом седмим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу на име нематеријалне штете због претрпљеног душевног бола изазваног повредом права на приватност, солидарно исплате износ од 320.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, до исплате. Ставом осмим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнде трошкове поступка у износу од 38.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 273/21 од 07.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 145/20 од 19.05.2021. године у првом, другом, трећем, четвртном, шестом и осмом ставу изреке. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавња судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку.

Предмет судске заштите је утврђење да је објављивањем фотографских записа лика и информација из приватног живота тужиоца повређено право на приватост, уклањање и забрана поновног објављивања истих информација из приватног живота, обавеза исплате судског пенала, као и накнаде штете због претрпљеног душевног бола услед повреде права на приватност.

Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у погледу одговорности првотуженог као одговорног уредника медија и друготуженог као издавача медија према садржају тужбеног захтева, усклађена је са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примењених одредаба чланова 31., 38., 48., 101. и 112. Закона о јавном информисању и медијима. Тужени у образложењу ревизијских навода не указују на спорна правна питања од општег интереса, нити на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указује на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији. Поред наведеног,

указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветној ситуацији у погледу одговорности првотуженог као одговорног уредника медија, прилагањем пресуде Апелационог суда у Београду Гж3.97/2021 од 17.03.2021. године, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. ЗПП, која прописује услове за изјављивање ревизије, предвиђено је да се ревизија може изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену (става 1. овог члана) и увек је дозвољена када је то посебним законом прописано (става 2. овог члана). Одредбом става 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Дакле, члан 403. ЗПП регулише општа правила о праву на ревизију, ако другачије није прописано посебним законом. Посебни закон важећи у време објављивања спорног текста, је Закон о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“, бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016), који у члану 126. став 1, прописује да је ревизија дозвољена против другостепене пресуде, ако је тужбени захтев одбијен, а да се изјављује у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Према ставу 2. исте законске одредбе, у парници по тужби за накнаду штете, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени.

Сходно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде која по закону не може да се поднесе.

У овој врсти спора изјављивање ревизије ограничено је у односу на другостепене пресуде када је тужбени захтев одбијен. Како се у конкретном случају ревизијом побија другостепена пресуда у усвајајућем делу тужбеног захтева, која има за предмет утврђење да је објављивањем фотографских записа лика и информација из приватног живота тужиоцу повређено право на приватност, са захтевом да се уклоне и забрани поновно објављивање истих информација, као и обавезом исплате судског пенала, ревизија по посебном закону није дозвољена, сходно члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима.

Тужбом поднетом 18.05.2020. године тужилац је тражио и да се тужени солидарно обавезу да му накнаде нематеријалну штету због претрпљеног душевног бола услед повреде права на приватност. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 80.000,00 динара.

Како се дозвољеност ревизије у односу на предметно новчано потраживање испитује према општем правилу садржаном у члану 403. став 3. ЗПП и зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде која у конкретном случају очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић